

HOF VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 6413

Beslissing van 8 april 2013

in de zaak 6413

naar aanleiding van het hoger beroep van:

verweerder
tegen:

klager

1 HET GEDING IN EERSTE AANLEG

Het hof verwijst naar de beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Leeuwarden (verder: de raad) van 23 maart 2012, onder nummer 83/10, aan partijen toegezonden op 26 maart 2012, waarbij een klacht van klager tegen verweerder gegrond is verklaard en de maatregel van een enkele waarschuwing is opgelegd.

2 HET GEDING IN HOGER BEROEP

2.1 De memorie waarbij verweerder van deze beslissing in hoger beroep is gekomen, is op 19 april 2012 ter griffie van het hof ontvangen.

2.2 Het hof heeft voorts kennis genomen van:

- de stukken van de eerste aanleg;
- de antwoordmemorie van klager;
- de brief van de gemachtigde van klager van 19 november 2012.

2.3 Het hof heeft de zaak mondeling behandeld ter openbare zitting van 1 februari 2013, waar verweerder is verschenen en, namens klager, mr. U. van Ophoven. Verweerder heeft gepleit aan de hand van een pleitnota.

3 KLACHT

De klacht, zoals zakelijk weergegeven door de raad, luidt als volgt.

Verweerder heeft ten onrechte geen hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de politierechter te Assen van 21 augustus 2009 en hierover evenmin met klager contact gehad.

4 FEITEN

Het hof zal de door de raad vastgestelde feiten tot uitgangspunt nemen voor zijn beslissing. De beslissing van de raad is gepubliceerd op www.tuchtrecht.nl onder LJN-nummer YA3336.

5 BEOORDELING

5.1 Verweerder heeft aangevoerd dat klager niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat hij te laat zou hebben geklaagd. Het hof verwerpt deze grief. Behoudens bijzondere omstandigheden kan van een tijdsverloop van ongeveer tien maanden tussen de gedraging en de klacht niet worden gezegd dat dit te lang is en verweerder is door dat tijdsverloop niet in zijn verdediging geschaad.

5.2 De tweede grief houdt in dat er in de gegeven omstandigheden geen aanleiding was voor verweerder om klager zelf er nog eens uitdrukkelijk (schriftelijk) op te wijzen

wanneer de termijn van hoger beroep zou verstrijken en dat verweerder niet voornemens was hoger beroep in te stellen. Deze grief slaagt evenmin. Zeker nu klager op voorhand uitdrukkelijk te kennen had gegeven zich niet bij een veroordeling neer te willen leggen, had verweerder niet kunnen volstaan met het informeren en adviseren van de echtgenote van klager in de verwachting dat klager daaruit zou afleiden dat verweerder geen hoger beroep zou instellen ondanks zijn - klagers - uitdrukkelijke wens daartoe.

5.3 De derde grief slaagt evenwel. Verweerder is van mening dat als er al sprake is van verwijtbaarheid, te meer nu is komen vast te staan dat de echtgenote van klager het door verweerder gegeven advies aan klager heeft doorgegeven en met hem besproken, deze van een zo lichte graad is dat geen maatregel opgelegd dient te worden. Het hof volgt verweerder hierin, mede gezien de lange, in tuchtrechtelijke zin onberispelijke staat van dienst van verweerder, en komt tot de slotsom dat de klacht weliswaar gegrond is maar dat geen maatregel moet worden opgelegd.

BESLISSING

Het Hof van Discipline:

- vernietigt de beslissing van Raad van Discipline in het ressort Leeuwarden van 23 maart 2012, onder nummer 83/10, uitsluitend voor zover bij die beslissing aan verweerder een waarschuwing is opgelegd;
- bekrachtigt de beslissing van de raad voor het overige.

Aldus gewezen door mr. C.J.J. van Maanen, voorzitter, mrs. L. Ritzema, G.W.S. de Groot, G.J. Visser en R. Verkijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.A.H. Holm-Roobaard, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 8 april 2013.